



Hoofdstuk 106

IN HET DOOLHOF VAN HET SCEPTICISME

Er is geen verontschuldiging voor twijfel of scepticisme. God heeft ruimschoots voorzieningen getroffen om het geloof van alle mensen te funderen, wanneer ze maar op de bewijsgronden willen steunen. Maar wanneer ze wachten tot elk ogenschijnlijk bezwaar weggenomen is, vóór ze geloven, dan zullen ze nooit gefundeerd, geworteld en gegrond worden in de Waarheid. God zal nooit alle ogenschijnlijke moeilijkheden voor onze voeten wegnemen. Die willen twijfelen, kunnen de kans krijgen; die willen geloven, zullen volop bewijs vinden, waarop ze hun geloof kunnen baseren.

De positie van sommigen is onverklaarbaar, zelfs voor henzelf. Ze raken op drift zonder een anker en drijven rond in de mist der onzekerheid. Satan grijpt al gauw het roer en voert het broze scheepje waar het hem gelieft. Ze worden onderworpen aan zijn wil. Hadden die zielen niet geluisterd naar satan dan zouden ze door zijn drogredenen niet misleid zijn; hadden ze hun evenwicht gevonden aan de zijde van God, dan zouden ze niet in verwarring en op een dwaalspoor zijn gekomen.

God en engelen slaan met intense belangstelling de ontwikkeling van het karakter gade en toetsen de morele waarde. Die satans listen tegenstaan, zullen te voorschijn komen als goud, beproefd in het vuur. Die door de golven der verleiding worden meegesleurd beelden zich, zoals Eva, in dat ze buitengewoon wijs worden, uitgroeiende boven hun onwetendheid en benepen inzichten; maar, evenals zij, zullen ze ervaren hoe droevig ze misleid zijn. Ze hebben naar schaduwen gegrepen, door af te gaan op broos, menselijk oordeel inplaats van op hemelse wijsheid. Een klein beetje kennis heeft hen verwaand gemaakt. Een dieper en meer gedegen kennis van zichzelf en van God zou van hen weer mensen maken met een gezond verstand en zou hen plaatsen aan de kant van de Waarheid, van engelen en van God.

Het woord van God zal een ieder van ons oordelen op de laatste, grote dag. Jonge mensen praten over wetenschap en zijn wijs boven hetgeen geschreven is; ze proberen de wegen en werken Gods te verklaren om aan hun eigen begrepsd begrip tegemoet te komen; maar dat alles is een hopeloze mislukking. Ware wetenschap en Inspiratie zijn met elkander in volkomen harmonie. Valse wetenschap staat los van God. Dat is een vermetele domheid. Deze misleidende kracht heeft de geest van velen gekluisterd en zij hebben de duisternis liever gehad dan het licht. Zij hebben zich gesteld aan de kant van het ongelooft, alsof twijfel een deugd was en een teken van een groot verstand; terwijl het juist het bewijs is van een verstand, te zwak en te begrepsd om God op te merken in Zijn geschapen werken. Ze zouden de verborgenheid van Zijn voorzienigheid niet kunnen doorgronden, al studeerden ze ook met al hun kracht hun leven lang. En omdat de werken Gods door een sterfelijk verstand niet verklaard kunnen worden, komt satan met zijn drogredenen om hen te verstrikken in de netten van het ongelooft. Wanneer deze twijfelaars in nauwe gemeenschap met God willen komen, zal Hij voor hun begrip Zijn bedoelingen duidelijk maken.

Geestelijke dingen moeten geestelijk onderscheiden worden. Het vleselijke verstand kan deze verborgenheden niet omvatten. Wanneer sceptici en twijfelaars de grote bedrieger blijven volgen, zullen de impressies en overtuigingen van Gods Geest steeds minder worden, daarentegen de ingevingen van satan menigvuldiger, totdat het verstand geheel en al door hem beheerst wordt. Wat deze verwarde geesten dan dwaasheid zal lijken, zal de kracht Gods zijn, en wat God als dwaasheid beschouwt, zal voor hen de bron der wijsheid zijn.



Een van de grootste euvels, die gepaard gaan met het zoeken naar kennis, het naspeuren der wetenschap, is, dat degenen, die deze onderzoeken doen te vaak het goddelijke karakter van zuivere, onvervalste godsdienst niet meer kunnen onderscheiden. De wereldwijzen hebben geprobeerd op wetenschappelijke gronden de invloed van de Geest Gods op het hart te verklaren. De geringste vordering in deze richting zal de ziel brengen in het doolhof van het scepticisme. De godsdienst van de Bijbel is enkel de verborgenheid der godsvrucht; geen menselijk verstand kan dat ten volle begrijpen en voor het niet-wedergeboren hart is het absoluut onbegrijpelijk.

De Zoon van God vergeleek de werkingen van de Heilige Geest met de wind, die
“blaast waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid; maar gij weet niet, vanwaar hij komt, en waarheen hij gaat.”

(Johannes 3:8)

Dan lezen wij ook in de Heilige Schriften dat de Verlosser der wereld zich verheugde in de geest en zei:

“Ik dank U, Vader, Heere des hemels en der aarde! dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt en hebt dezelve de kinderkens geopenbaard”.

(Mattheüs 11 : 25)

De Heiland verheugde Zich dat het Verlossingsplan dusdanig is, dat degenen, die wijs zijn naar hun eigen inzicht, die opgeblazen zijn door de leer van ijdele filosofie, de schoonheid, kracht, en verborgenheid van het Evangelie niet kunnen zien. Maar aan allen, die nederig zijn van hart, die een ontvankelijk, eerlijk, kinderlijk verlangen hebben de wil van hun hemelse Vader te kennen en te doen, is Zijn Woord geopenbaard als de kracht Gods tot hun zaligheid.



Hoofdstuk 108

DE TRIOMFERENDE GEMEENTE

Tot de tijd dat Christus met macht en grote heerlijkheid zal verschijnen op de wolken des hemels, zullen de mensen in de geest meer ontaarden en zich van de Waarheid keren tot fabelen. Nochtans zal de gemeente zware tijden meemaken. Ze zal profeteren met zakken bekleed. Maar ofschoon ze met ketterijen en vervolgingen zal te kampen hebben, ofschoon ze moet strijden tegen de ongelovige en de afvallige, zal ze niettemin het hoofd van satan vermorzelen. De Heere zal een volk hebben zo zuiver als goud en met een geloof zo vast als een rots van graniet. Ze zijn in de wereld Zijn getuigen, Zijn instrumenten om een bijzonder, een glorievol werk te doen in de tijd van Zijn voorbereiding.

De Evangelieboodschap wint geen enkele ziel voor Christus, of baant zich haar weg tot een enkel hart, zonder het hoofd van satan te verwonden. Wanneer een gevangene aan zijn greep wordt ontworsteld, bevrijd uit de kluisters, leidt de tiran een nederlaag. De uitgevershuizen, de persen zijn middelen in Gods hand om aan elke taal en volk het kostelijke licht der Waarheid te zenden. Tot zelfs in heidense landen breekt het licht door en doet afbreuk aan het bijgeloof en elke denkbare dwaling.

Predikers die met volle ijver en ernst de Waarheid verkondigd hebben, mogen afvallen en zich scharen in de gelederen onzer vijanden, maar verandert dit de Waarheid Gods in een leugen? *“Evenwel”*, zegt de apostel, *“het vaste fundament Gods staat.”* (2 Timotheüs 2:19) Het geloof en de gevoelens van mensen mogen veranderen; maar nooit zal dat gebeuren met Gods Waarheid. De derde engel boodschap schalt alom; zij is onfeilbaar.

Niemand kan God dienen, zonder boze mensen en boze engelen tegen zich in het harnas te jagen. Boze geesten zullen achter elke ziel aangaan, die zich wil scharen onder de banier van Christus, want satan wil de hem ontnomen prooi terugkrijgen. Boze mensen zullen zo ver gaan dat ze grote misleidingen geloven, zodat ze vervloekt worden. Deze mensen zullen de kleren der oprechtheid aandoen en, zo het mogelijk ware, de uitverkorenen misleiden.

ZEKERHEID DER WAARHEID

Zo zeker als God leeft, zo zeker hebben wij de Waarheid; en satan, met al zijn kunstgrepen en helse kracht, kan de Waarheid Gods niet veranderen in een leugen. Terwijl de grote tegenstander al het mogelijke zal proberen om het Woord Gods van nul en gener waarde te maken, moet, als een brandende lamp, de Waarheid voortgaan.

De Heere heeft ons uitverkoren en ons tot subjecten gesteld van Zijn wonderlijke genade. Zullen we ons laten verlokken door het gepraat van de afvalligen? Zullen we onze standplaats kiezen onder satan en zijn heir? Zullen we ons scharen onder de overtreders van Gods wet? Laat veeleer dit ons gebed zijn: *“Heere, stel vijandschap tussen mij en de slang”*. Wanneer we in geen vijandige verhouding staan tot zijn werken der duisternis, zullen zijn machtige scharen ons omringen en op elk moment is zijn angel gereed om in ons hart te steken. We moeten in hem een doodsvijand zien. We moeten hem tegenstaan in Christus' Naam. Ons werk gaat steeds vooruit. Wij moeten vechten om elke duim gronds. Laten allen die de naam van Christus aanroepen, zich bekleden met de wapenrusting der gerechtigheid.



Hoofdstuk 111

KARAKTERVORMING

Een sterk karakter bestaat uit twee dingen — de kracht van de wil en de kracht der zelfbeheersing. Vele jonge mensen vergissen zich door sterke, onbeheerste drift voor karaktersterkte aan te zien; maar de waarheid is, dat hij, die zich door zijn driften laat beheersen, een zwakkeling is. De ware grootheid en adel van de mens wordt gemeten door de kracht der gevoelens, die hij tot onderwerping brengt, niet door de kracht der gevoelens, die hem tot onderwerping brengen. De sterkste mens is hij, die, hoewel licht ontvlambaar, zijn driften beheerst en zijn vijanden vergeeft. Zulke mensen zijn ware helden.

Velen hebben zulke geringe denkbeelden van wat zij kunnen bereiken, dat ze altijd maar laag bij de grond blijven, terwijl wanneer zij de krachten wilden toepassen, die God hun gegeven heeft, zij een edel karakter zouden ontwikkelen en een invloed uitoefenen, die zielen voor Christus zou winnen. Kennis is macht, maar intellectuele bekwaamheid, zonder de goedheid des harten, is een macht ten kwade.

God heeft ons onze intellectuele en zedelijke krachten gegeven, maar in zeer grote mate is elk persoon de architect van zijn eigen karakter. Elke dag wordt het bouwwerk hoger opgetrokken. Het Woord Gods waarschuwt ons, dat we terdege opletten, hoe we bouwen en toe te zien dat ons bouwwerk gefundeerd is op de Rots der eeuwen. De tijd nadert, waarin ons werk geopenbaard zal staan zoals het is. Nu is het voor allen de tijd, om de krachten te cultiveren, die God hun gegeven heeft, opdat ze een karakter mogen vormen tot nut aan deze, en tot een hoger leven aan gene zijde.

Elke levensdaad, hoe onbelangrijk ook, heeft haar invloed op de karaktervorming. Een goed karakter is kostbaarder dan wereldse bezittingen, en de arbeid in de vorming daarvan, is de verhevenste waaraan men kan deelnemen.

Karakters, die door omstandigheden worden gevormd, zijn veranderlijk en onharmonisch een vat vol tegenstrijdigheden. De bezitters daarvan hebben geen hoge wensen of levensdoel. Zij oefenen geen veredelende invloed uit op de karakters van anderen. Ze hebben geen doel en ze hebben geen kracht.

De korte spanne des levens, die ons hier wordt gegund, moet met wijsheid worden gebruikt. God wil dat Zijn gemeente een levende, toegewijde, werkende gemeente is. Maar ons volk, als een geheel, is daar nu nog ver van verwijderd. God vraagt om sterke, kloeke zielen, om actieve, levende christenen, die het ware Voorbeeld navolgen en die een krachtige invloed voor God en de Waarheid willen uitoefenen. De Heere heeft ons de meest belangrijke en plechtige waarheden als een geheiligd goed toevertrouwd, en we moeten hun invloed op ons leven en karakter laten zien

Op de Olympische spelen, waarnaar Paulus ons verwijst, werd van hen, die aan de wedstrijden deelnamen, vereist dat ze zich aan de strengste voorbereidingen onderwierpen. Maanden lang werden zij door oefenmeesters getraind om hun lichaam krachtig en lenig te maken. Zij mochten alleen dat voedsel gebruiken, dat het lichaam in de gezondste toestand zou houden en hun kleding was dusdanig dat elk orgaan en elke spier zich vrij kon bewegen.

Wanneer nu diegenen, die aan een wedloop deelnamen om aardse eer te behalen, aan zo'n strenge tucht onderworpen werden om succes te behalen, hoeveel te meer is het dan noodzakelijk voor hen, die aan Gods werk deelnemen, om terdege gedisciplineerd en voorbereid te zijn, willen ze



daarin successen verkrijgen! Hun voorbereiding moet zoveel beter zijn, hun ijver en zelfverloochenende inspanning zoveel groter dan van hen die naar wereldse eer streven, als hemelse dingen van meer waarde zijn dan aardse. De geest en de spieren moeten getraind worden met de meeste ijver en volhardende inspanning. De weg tot succes is geen effen baan, waarover we in de beste rijtuigen zonder schokken gedragen worden, maar het is een ruwe weg vol oneffenheden en obstakels die alleen door zware, geduldige arbeid kunnen overwonnen worden. — 1889, Vol. 5, blz. 552.

Hoe weinig weten we af van de invloed, die onze daden zullen hebben op de toekomst van onszelven en van anderen. Velen denken dat het van weinig belang is, wat ze doen. Ze zullen er geen nadeel van ondervinden wanneer ze naar dat concert gaan of met de wereld meedoen in dat amusement, wanneer hun hart daar naar uitgaat. Zo leidt en beheerst satan hun verlangens en ze zien niet in dat de gevolgen zeer belangrijk kunnen zijn. Dat kan de schakel zijn in de ketting der gebeurtenissen, die een ziel kluistert in de strikken van satan en oorzaak wordt van zijn eeuwige verdoemenis.

Elke daad, hoe klein ook, heeft haar plaats in het grote levensdrama. Gaat maar eens na dat een simpele bevrediging van de begeerte, de zonde met haar vreselijke gevolgen in de wereld bracht. Onheilige huwelijken van de zonen Gods met de dochteren der mensen resulteerden in een afval, die uitliep op de verwoesting der wereld door een zondvloed. De beuzelachtigste daad van zelfbevrediging is uitgelopen op grote revoluties. En heden is hef precies eender. Maar weinigen handelen omzichtig. Evenals de kinderen Israëls, willen ze geen acht slaan op de raadgevingen, maar volgen hun eigen neigingen. Ze zoeken contact met een werelds element en gaan naar uitvoeringen waar ze de aandacht trekken en zo brengen ze zichzelf en anderen op een verkeerd spoor. Wat eens gedaan is, zullen zij en anderen nogmaals doen. Elke stap die ze doen, laat een blijvende indruk na, niet alleen op hun eigen geweten en gewoonten, maar op die van anderen. Dit te overdenken geeft zo'n grote waardigheid aan het menselijke leven. — 1882, Vol. 5, blz. 92, 93.

Wij zullen, een ieder persoonlijk, voor tijd en eeuwigheid zijn, wat onze gewoonten van ons maken. Het leven dergenen, die goede gewoonten aankweken, en die trouw hun plichten doen, zal zijn als een schijnend licht, dat de weg van anderen helder verlicht; maar wanneer gewoonten ten aanzien van ontrouw worden gekoesterd, wanneer men lakse, trage, nalatige gewoonten aankweekt, zal een duisternis, sterker dan in het middernachtelijk uur, de vooruitzichten in dit leven omhullen en de persoon voor altijd van het toekomstige leven uitsluiten. — 1880, Vol. 4, blz. 452.

De gehele Bijbel is een openbaring van de heerlijkheid Gods in Christus. Aangenomen, geloofd en gehoorzaamd is hij het machtigste instrument in de karakterhervorming. En ook het enige, zekere middel tot intellectuele beschaving. — 1904, Vol. 8, blz. 319.

De godsdienst van Christus brengt de ontvanger nooit op een lager niveau. Dat maakt hem nooit grof of ruw, onbeleefd of opgeblazen, driftig of verhard. Integendeel, dat verfijnt de smaak, heiligt het oordeel, en loutert en veredelt de gedachten, waar deze gevangen geleid worden tot gehoorzaamheid aan Christus. Gods ideaal voor Zijn kinderen gaat hoger dan de hoogste menselijke gedachte kan reiken. In Zijn Heilige Wet heeft Hij een transcriptie gegeven van Zijn karakter. — 1904, Vol. 8, blz. 63.

Het ideaal van een christelijk karakter is Christusgelijkvormigheid. Voor ons uit is een weg geopend tot constante vooruitgang. We hebben een doel te winnen, een maatstaf te bereiken, dat alles inhoudt wat goed en rein en edel en verheven is. Daar moet een aanhoudend streven en constante vooruitgang zijn, voorwaarts en opwaarts naar de volmaaktheid van karakter. — 1904, Vol. 8, blz. 64.



JEZUS GING VOOROP

God brengt Zijn volk tot Zich in nauw contact door drukkende, toetsende beproevingsen, door hen te wijzen op hun eigen zwakheid en onvermogen, en door hen te leren op Hem te steunen als hun enige Hulp en Bewaarder. Dan is Zijn doel bereikt. Ze zijn dan geschikt om gebruikt te worden in elk onverwacht geval, om belangrijke vertrouwenspositie's te bekleden en de grote doelstellingen ten uitvoer te brengen, waarvoor hun de vermogens gegeven waren. God stelt mensen op de proef; Hij beproeft ze aan alle kanten en zo worden ze opgevoed, getraind, gedisciplineerd. Jezus, onze Verlosser, 's mensen Vertegenwoordiger en Hoofd, verdroeg dit toetsingsproces. Hij leed meer dan wij ooit geroepen zullen worden om te lijden. Hij heeft onze krankheden op Zich genomen en werd op alle punten verzocht gelijk wij. Hij leed niet door eigen schuld, maar door onze zonden; en nu, ons verlatende op de verdiensten van onze Overwinnaar, kunnen wij overwinnaars worden in Zijn Naam.

'Gods werk der loutering en reiniging moet doorgaan tot Zijn dienstknechten zo verootmoedigd zijn, zo het eigen-ik afgestorven, dat, wanneer zij in actieve dienst worden geroepen, ze enkel oog hebben voor Zijn Heerlijkheid.'

Hij zal dan hun werken aannemen; zij zullen niet overhaast te werk gaan, niet impulsief; ze zullen niet als dollen voortsnelen en 's Heeren werk in gevaar brengen; ze zullen niet verslaafd zijn aan verzoeking en driften, geen navolgers van hun eigen vleselijke begeerten, daartoe aangezet door satan. O, hoe vreselijk is Gods werk bevlekt door de perverse wil en ononderworpen natuur van de mens! Wat een lijden brengt hij over zich door zijn eigenzinnige lusten! Steeds en steeds weer brengt God de mens onder zwaardere verdrukking tot eens volmaakte nederigheid en karakterverandering hem in harmonie brengen met Christus en de Geest des hemels, en zij zichzelf overwinnen.

Van her- en derwaarts heeft God mannen geroepen en heeft ze getest en beproefd om te zien welk karakter ze zouden ontwikkelen, om na te gaan of hun de versterking te ... kon toevertrouwd worden en te constateren of ze in de tekortkomingen van de reeds daar geplaatste mannen konden voorzien, en, ziende de fouten, die de mannen daar gemaakt hebben, het voorbeeld zouden schuwen van hen, die niet geschikt zijn om in het heiligste werk Gods een plaats te bekleden. Aanhoudend heeft Hij de mannen te ... met waarschuwingen, berispingen en raadgevingen achtervolgd. Hij heeft een groot licht verschaft aan hen, die in Zijn werk aldaar dienst doen, opdat ze de weg duidelijk voor zich zagen liggen. Maar wanneer ze hun eigen weg willen gaan, en, zoals Saul, het licht verachten, zullen ze zeker op dwaalwegen komen en het werk in moeilijkheden brengen. Licht en duisternis zijn hun voorgehouden, maar helaas hebben zij al te vaak de duisternis verkozen. — USGT blz. 491 en 492